

РЕШЕНИЕ

№ 35949

гр. София, 02.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 14.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **1112** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно – процесуалния кодекс във вр. с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба, предявена от „АВИБА“, ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н В., жк ЗонаБ-5, [жилищен адрес] представлявано от Б. К.-управител, чрез адв.В. К., срещу Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи /ОД на МВР/ Т.. Със същата се претендира присъждане на обезщетение в размер на 20 000 лв., от които 3612 лв. за причинени преки вреди и частично такова в размер на 16388 лв. за пропуснатите от дружеството ползи, за които се твърди, че възлизат общо на 32500лв.

Сочи се, че вредите са настъпили вследствие на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 21-032-000084 от 24.04.2021г., издадена от младши оперативен дежурен И. П. към ОДМВР-Т., РУ П.. С процесния акт е прекратена регистрацията на хладилен товарен бус марка „И.“, модел 35 С15 с [рег.номер на МПС] . Твърди се, че към момента на спиране от движение, автомобилът е бил собственост на „У. Лизинг“ АЕД и е ползван от дружеството „Авиба“ ООД на основание Договор за финансов лизинг. Заповедта за прилагане на ПАМ е отменена с Решение № 5765/13.10.2021г. по адм.дело №4345/2021г. по описа на АССГ, трето отделение 71-и състав. В исковата молба се посочва, че регистрацията на автомобила е била възстановена и същият е бил пуснат в движение на 26.10.2021г. Ето защо, за периода от 24.04.2021г. до 26.10.2021г., дружеството „Авиба“ ООД е било лишено от възможността да ползва превозното средство. Предвид посоченото, се твърди, че за периода на действието на незаконосъобразната заповед за налагане на ПАМ, за дружеството „Авиба“ ООД са възникнали

преки вреди и пропуснати ползи в общ размер на 36 112 лв., както следва:

1. Преки вреди за дружеството, изразяващи се в платени наеми за наемане на заместващо ППС, необходимо за изпълнението на договорните задължения на дружеството. В исковата молба се уточнява, че дружество Авиба ООД има рамков Договор за превоз с „Тандем Попово“ ООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], като по силата на този договор, дружеството извършва многократни превози на охладено месо, обикновено от [населено място] до магазини на Л. в Гърция. След спирането от движение на процесното превозно средство, за да изпълнява дружеството задълженията си по договора с „Тандем Попово“ ООД, се е наложило да наеме заместващи ППС, което според ищеца е струвало на дружеството наем в размер на 3612лв, което определя като пряка вреда за него. Уточнява се, че до 24.04.2021 г. превозите по договора са били извършвани именно със спряното от движение ППС - общо 8 превоза до Гърция.

2. Пропуснати ползи в общ размер на 32500 лв., настъпили вследствие необходимостта от наемане на подизпълнители за извършване на превози, възложени от „Тандем Попово“ ООД. Твърди се, че през периода, в който е ползван неправомерно спреният от движение товарен бус марка И., с [рег.номер на МПС] , приходът за дружеството от всеки превоз, извършван с този бус преди спирането му от движение и след възстановяването на регистрацията му е бил средно от 1056 лв. до 1408 лв. на курс, в зависимост от мястото на разтоварване. След приспадането на присъщите разходи за транспорта, доходът на дружеството от тези курсове е бил 580 лв. за курс до С. Гърция; 595.50 лв. за комбиниран курс до Триката и С., Гърция, 825.50 лв. за курс до А., Гърция и 617.76 лв. за курс до П., Гърция. Преценено е, че наемането на заместващи ППС е нерентабилно за дружеството, поради което превозите, извършвани по договора на дружеството с „Тандем Попово“ ООД се осъществявали чрез подизпълнители. Същите са превъзлагани на спедитора „ЕМ Жи Спед“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], който от своя страна е осигурявал необходимия превозвач. За периода от спирането от движение на товарния бус с [рег.номер на МПС] , до възстановяването на регистрацията му, ищецът твърди, че са извършени общо 53 превоза, възложени от „Тандем Попово“ ООД. Авиба ООД е получил от товародателя си общо 80 882.12 лв., без ДДС. Поради невъзможност да се ползва спреният от движение бус за извършването на тези превози, превозите са били превъзложени на спедитора „ЕМ Жи Спед“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. За превозите, организирани от спедитора ищецът твърди, че е заплатил общо за периода 75 190.92 лв., без ДДС. Поради това, доходът на ищеца от осъществяването на тези превози е бил само 5 691.2 лв., без ДДС. Останалата сума от платената от изпращача на стоките, е плащана от ищеца на подизпълнители за реалното изпълнение на договора си с „Тандем Попово“ ООД. Допълва, че след като се приспаднал от пропуснатия приход присъщите за ищеца разходи за извършването на отделните транспортни операции до магазините Л. в П., А., С. и Триката, Гърция, то реалната пропусната полза за него от неправомерната и отменена от съда Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-032- 000084 от 24.04.2021г., е в размер на 32 500 лв. Въз основа на изложеното в исковата молба, ищецът претендира частично обезщетение в размер общо на 20 000 лв., от които 3612 лв. -за причинените преки вреди и 16 388лв., представляващи част от пропуснатите от дружеството ползи в общ размер от 32 500 лв., в резултат на отменената от съда заповед за прилагане на принудителна административна мярка, като счита, че е налице пряка и непосредствена връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда.

Ищецът ангажира писмени доказателства.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор на исковата молба, с който ответникът е заявил становище за допустимост , но неоснователност и недоказаност на претенцията. Твърди, че не са налице кумулативно всички елементи, обосноваващи отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. На първо място, посочва, че е налице засягане на ищеца от отменената като

незаконосъобразна ЗППАМ с оглед обстоятелството, че същият е ползвател на автомобила с прекратена регистрация по договор за финансов лизинг. Признава, че в резултат на отменената заповед, ищецът е претърпял вреди поради обстоятелството, че поради прекратяване на регистрацията на превозното средство, последното не е можело да бъде ползвано от него. Но, според ответника, за да се ангажира отговорността на държавата за вреди, следва да е налице не само причинна връзка между отменения акт и вредите, а същата да е пряка и непосредствена. Наведени са подробни доводи, че ищецът „Авиба“ ООД не е адресат на заповедта за прилагане на ПАМ, нито е собственик на автомобила, който отрицателно е засегнат от административния акт. Търговското дружество не е било страна в административното производство, нито като непосредствен участник, нито като потърпевш собственик. Засегнато е от последиците на заповедта, въз основа на договорно отношение между него и собственика на автомобила, което е юридическото действие, което опосредства причинно-следствената връзка. Поради това, ответникът претендира неоснователност на иска.

На следващо място, счита претендираното обезщетение за имуществени вреди в размер на 3612 лв. за недоказано по безспорен начин. Изложени са доводи, че не са представени доказателства, предвид основния предмет на дейност на ищцовото дружество, че същото към момента на постановяване на ЗППАМ не е разполагал с друго превозно средство, с което би могъл да извърши възложените му задължения по договор за превоз с „Тандем Попово“ ООД, като по този начин да избегне допълнителни разходи по наемане на заместващо превозно средство или възлагане на превозите на подизпълнител. По отношение на претенцията за присъждане на обезщетение на имуществени вреди - пропуснати ползи в размер на 16 388 лв., вследствие на отменения незаконосъобразен административен акт, също се излагат доводи за неоснователност и недоказаност.

Допълнително са изложени и доводи в посока на приложимост на чл.5, ал.1 от ЗОДОВ, а именно налице основание за освобождаване от отговорност на ответника, респ. за намаляване на основание разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от ЗОДОВ на размера на обезщетението, което евентуално ще бъде присъдено в полза на ищеца. Претендира се, че в случая е налице противоправно поведение, което не може да породи права, които да се претендират по ЗОДОВ, т.к. ищецът не е положил дължимата грижа за неговия автомобил по чл.345 от ТЗ във вр. с чл.233 от ЗЗД, в резултат на което МПС е било управлявано от лице, което към този момент е лишено от право да управлява МПС.

Предвид изложеното в отговора на исковата молба, ответникът моли за постановяване на решение, с което да бъде отхвърлен предявения срещу ОДМВР - Т. иск като неоснователен и недоказан. В условия на евентуалност, в случай, че съдът прецени предявения иск за основателен и доказан, моли за съобразяване на посочените по-горе обстоятелства при преценката си относно размера на обезщетението, което ще бъде присъдено.

В съдебното заседание, ищецът-„Авиба“ ООД, се представлява от адв. К., който поддържа предявения иск, съгласно представените доказателства и извършената експертиза. Претендира сторените по делото разноски по представен списък, съгласно чл. 80 от ГПК /л.458/. Представя писмени бележки.

Ответникът- Областна дирекция на Министерство на външните работи /ОД на МВР/- Т., редовно уведомен, не изпраща представител. В писмен отговор и бележки оспорва исковата претенция с подробни съображения за нейната неоснователност и недоказаност. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М., дава заключение за основателност и доказаност на исковата претенция и предлага същата да бъде уважена.

От събраните по делото доказателства, съдът установи следното от фактическа и правна страна:

По делото не се спори, че с решение № 5765/13.10.2021г. по адм. дело 4345/2021г. на 71-и състав по описа на АССГ, е отменена като незаконосъобразна процесната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0321- 000084 от 24.04.2021 г., издадена от Младши оперативен дежурен И. П. към ОДМВР, РУ П.. С последната, на основание чл. 171, т. 2А б. „А“ от ЗДвП, по отношение на В. Т. С., в качеството му на водач, е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на хладилен товарен бус марка „И.“, модел 35 С15 с [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

Между страните не е налице спор и относно това, че към момента на налагане на ПАМ, превозното средство е бил собственост на „Уникредит Лизинг“ ЕАД и е ползван от дружеството „Авиба“ ООД на основание Договор за финансов лизинг /л.9 от адм.д.113/21г. на АдмС Т./, както и че лицето по отношение на което е наложена мярката е било в трудовоправни отношения с ищеца / вж. справка от 08.04.25г. от ТД на НАП офис К. поляна/.

В хода на съдебното производство е допусната съдебно-счетоводна експертиза.

Видно от заключението на вещото лице, което съдът кредитира с доверие като добросъвестно, компетентно и неоспорено от страните, размерът на платените от Авиба ООД наеми за бус за периода от 24.04.2021г. до 26.10.2021г. за извършване на превози по договора му е „Тандем Попово“ ООД е 2810,00 лв., без ДДС и 3372,00 лв., с ДДС. Общата сума на платеното от Авиба ООД на подизпълнители за периода от 24.04.2021г. до 26.10.2021г. за осъществяването на възложените и платени от „Тандем Попово“ ООД превози през този период е 74 028,18 лв. без ДДС и 88 833,82 лв. с ДДС. Разликата между получените от ищеца плащания от „Тандем Попово“ ООД за превози и платените от първия суми на подизпълнители за извършване на тези платени от „Тандем Попово“ ООД превози за периода от 24.04.2021г. до 26.10.2021г. е 5 574,19 лв., без ДДС. Сумата за присъщи разходи на „Авиба“ ООД за извършването на превози от склада на „Тандем Попово“ ООД в [населено място], обл.Т. до различните складове на Л. в Гърция -в [населено място], [населено място], [населено място] и [населено място], възлиза на, както следва: Общ разход в лева без ДДС - П. и А. - 1002.13лв.; Общ разход в лева без ДДС – С. - 444.37лв.; Общ разход в лева без ДДС- Т. и С. -572.28лв.; Общ разход в лева без ДДС- П. -798.96 лв. Общ разход в лева без ДДС- А. -758.67лв.

Според заключението на ССЧЕ, чистият приход на „Авиба“ ООД от тези превози, ако те не са били превъзлагани на подизпълнители, би бил в размер на 34 713,58 лева, без ДДС, а разликата между доходът, получен от „Авиба“ ООД от организирането на превози за „Тандем Попово“ ООД до Гърция за периода от 24.04.2021г. до 26.10.2021г. чрез подизпълнители и доходът, който би получило дружеството, ако извършваше тези превози със собствен транспорт е 29 139,39 лева, без ДДС. / 34 713,58 - 5 574,19 = 29 139,39 /.

За да отговори на осмия въпрос, вещото лице е изготвило справка в централната база - КАТ за ПС настояща и бивша собственост на „Авиба“ ООД и е установило, че „Авиба“ ООД е изпълнявало задълженията си по договор с „Тандем Попово“ ООД от датата на сключването му 15.04.2016г., до датата на издаване на ЗППАМ № 2 -032- 000084/24.04.2021г., с общо седем превозни средства, от които три влекача (собствени), три хладилни полуремаркета (собствени) и един товарен автомобил (лизинг) – процесния хладилен бус. От приложените по делото международни товарителници се установява, че превозваните стоки по договора с „Тандем Попово“ ООД са в количества до 300 кг. на курс. Наличните полуремаркета са с товароносимост 21000 кг. и за ищеца би било нерентабилно да ги използва за превозване на товари до 300 кг., предвид разходите за гориво и амортизацията на превозните средства. В този смисъл, вещото лице счита, че не е бил наличен друг автомобил - собствен или ползван, с който „Авиба“ ООД би могло да извършва рентабилни превози по договора с „Тандем Попово“ ООД след датата на издаване на ЗППАМ -

24.04.2021г до 11.06.2021г. , когато „Авиба“ ООД закупува товарен автомобил И. 35 С 15 с рег. [рег.номер на МПС] . В заключението се сочи обаче, че новият автомобил е изпълнявал превози и не е бил свободен да извършва самостоятелно всички възложени от Тандем - П. ООД превози, съгласно предоставени данни от счетоводството на ищеца и изготвена справка за изпълнявани курсове в периода 16.06.2021-31.10.2021 г. От описаните характеристики на собствените на ищеца МПС и направения анализ на превозваните стоки, единствено пригоден и рентабилен за извършването на възлаганите от „Тандем Попово“ ООД превози до обекти в П., А., С. и Т. е товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , до момента на налагане на ЗППАМ и товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] след 11.06.2021г., който е изпълнявал превози и не е било свободен да извършва самостоятелно всички възложени от „Тандем – Попово“ ООД превози.

При направено проучване, съгласно представените от ищеца данни, вещото лице посочва, че за процесния период собствените на „Авиба“ ООД МПС-та са били ангажирани за извършването на превози в други дестинации, извън тези, по които регулярно е извършвало превози МПС с [рег.номер на МПС] .

В съответствие с чл.7 от ЗОДОВ, искът за обезщетение се предявява пред съда по мястото на увреждането или по местожителството на увредения срещу органите по чл. 1, ал. 1 и чл. 2, ал. 1 ЗОДОВ, от чиито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите.

При проверка на допустимостта на исковите, съдът намира, че са налице положителните процесуални предпоставки, обуславящи правото на ищеца да иска от съда да се произнесе по предявената претенция, с която е сезиран. Допустимостта на иска се извежда от наведените от ищеца обстоятелства в исковата молба, че е неблагоприятно засегнат от действието на отменен по съдебен ред като незаконосъобразен административен акт. Съдът споделя становището на ищеца, че законодателят не въвежда ограничение само преките адресати на незаконосъобразните актове да са активнoleгитимирани да предявят претенция за заплащане на обезщетение за вреди, произтичащи от тях. Въпросът дали е претърпяна вреда и налице ли е пряка причинна връзка между нея и отменения акт е въпрос по основателността на исковата претенция, а не по нейната допустимост. Седалището на дружеството-ищец в [населено място] обосновава местната компетентност на АССГ. Ангажираното правно основание на иска е чл. 203 от АПК във вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, поддържано в о.с.з.

Исковите са допустими за разглеждане в производството пред Административен съд-София град по реда на глава XI от АПК, като предявен пред компетентния съд, при спазване правилата за родова и местна подсъдност.

Исковата молба е подадена от лице с надлежна активна процесуална легитимация и е насочена против ответник с надлежна пасивна процесуална легитимация. Съгласно чл. 205 от АПК искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Безспорно, ОД на МВР [населено място] е юридическо лице, а издателят на административния акт от който се претендират вреди се явява длъжностно лице на ответника.

Исковата молба отговаря на формалните изисквания за форма и съдържание, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е частично основателна, по следните съображения:

Отговорността на държавата и общините по предвидения в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ ред се реализира при кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен

акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Липсата на който и да е от посочените три елемента на фактическия състав води до неоснователност на исковата претенция.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ, държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностно лице.

На първо място, между страните не се спори, а и това се установява от Решение № 5765/13.10.2021г. по адм.дело № 4345/2021г., трето отделение, 71 – състав, по описа на АССГ, че ЗППАМ № 21-032-000084/24.04.2021г. на младши оперативен дежурен РУ-П. към ОД на МВР – Т., е отменена. Извън правомощията на съда е да коментира допустимостта и правилността на съдебното решение, доколкото същото не е оспорено и е влязло в законна сила.

Предвид изложеното, съдът приема, че е налице първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника по реда на ЗОДОВ - незаконосъобразен административен акт, отменен по съответния ред.

За да бъде ангажирана отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, е необходимо да бъде установена и доказана не само незаконосъобразна административна дейност, но и настъпили вреди, като пряк и непосредствен резултат от същата. Вредата е отрицателната последица, с която се засягат неблагоприятно имуществените права и/или защитени от правото нематериални блага и неимуществени интереси на увреденото лице, като "пряка и непосредствена" е тази вреда, която следва закономерно от твърдяната незаконосъобразна административна дейност, по силата на безусловно необходимата причинно-следствена връзка, която съществува между тях. На обезщетяване подлежат единствено преките и непосредствени вреди. Преки вреди са тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат и които са адекватно следствие от увреждането. Преки означава директно въздействащи върху правната сфера на увредения. Освен преки, вредите следва да бъдат и непосредствени - не трябва да има опосредена връзка между вредите и отменения незаконосъобразен акт, като същите трябва да са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат.

Видно от приложените по делото доказателства / л.28-41/, неоспорени от страните, и заключението на вещото лице, което настоящият състав кредитира изцяло като компетентно изготвено, дружеството-ищец е заплатило по осем фактури наем за товарни бусове, от типа на процесния, в размер на 2810 лв., без ДДС.

По делото са представени два договора за наем на МПС - № 495 и 553. Първият от съдът намира за неотносим към правния спор, доколкото ищецът не е страна по него. За вторият е издадена фактура 559/26.04.2021г. на стойност 240 лв., с ДДС, която е заплатена. По делото обаче, не са ангажирани доказателства във връзка с това, че наетото превозно средство е използвано за изпълнение на договора с Тандем П. ООД. Подобен е случаят и с останалите фактури- обект на изследване от ССЧЕ. По последните, освен че няма доказателства за връзката им с договора за транспортни услуги, не са и налице такива за плащане. Още повече, през този период ищецът твърди вече да е сключил договор с подизпълнител, тъй като наемането на превозни средства било неудобно и нерентабилно.

Предвид изложеното, съдът приема че в хода на съдебното дирение не се установи по безспорен и категоричен начин, че ищецът е претърпял вреда в размер на 3612 лева,

равняваща се на заплатен наем на товарни автомобили и че това е в пряка връзка с издадения незаконосъобразен административен акт.

Ето защо, тази част от исковата претенция следва бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

По претенцията за присъждане на обезщетение за пропуснати ползи:

Съдът намира, че издаването на незаконосъобразната заповед, несъмнено и безспорно е лишила ищеца за периода на действието си, до отмяната ѝ, от възможността да ползва процесното МПС, тъй като същото е било с прекратена регистрация на основание издадената заповед, били са отнети регистрационните табели на МПС и то не е могло да бъде ползвано не само от ищеца, но и от което и да е друго трето лице законосъобразно по пътищата.

Не във всички случаи, обаче, лишаването от ползване на вещта, в случая МПС, би довело до увеличаване на имуществото на ищеца. Именно поради дефинирането на пропуснатата полза от правната доктрина и от съдебната практика като неосъществено увеличаване на имуществото на претендиращия, следва да се установи, че очакваният приход не е случайна, а закономерна последица от установените по делото обстоятелства (решение № 73/2017 г. по гр. д. № гр. д. № 3728 по описа на ВКС III г. о за 2016 г. и Решение № 54/13.06.2017 по дело № 2755/2016 на ВКС, ГК, III г. о.), същият следва да е обективно, а не само субективно очакван резултат като увеличение на имуществото и получаването му при нормални обстоятелства да е било осуетено от незаконните действия на органите и лицата по чл. 1 от ЗОДОВ. Това означава осъществяването на прихода да е реално и сигурно, като свързано с конкретните обстоятелства. Поради това и при липса на изрично установена в закона презумпция за настъпването ѝ, пропуснатата полза, както вече беше казано, не се предполага, а следва да бъде доказана в процеса, като реална, а не хипотетична вреда, като наличието ѝ винаги трябва да се базира на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото. Само ако бъде доказано, че имуществото на ищеца е могло да бъде увеличено, но тази възможност е пропусната единствено по причина на въздействие от незаконосъобразния акт, само тогава претенцията за обезщетение на пропуснатите ползи може да се приеме за основателна.

Невъзможност за увеличаване на имуществото на ищеца и съответно пропуснатата полза ще е налице например, когато, единствено в резултат от лишаването му от право на ползване именно поради прекратяване на регистрацията на МПС, ищецът е пропуснал възможността да получи граждански плодове от МПС, например чрез предоставянето му за възмездно ползване на друго лице под наем или да получи доходи чрез използването на автомобила за осъществяване на търговска дейност или да пропусне да реализира доходи от използването на този процесен автомобил на каквото и да е друго основание.

В съответствие с правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК, че страните са длъжни да докажат твърденията, на които основават своите искания и възражения, ищецът следва да докаже, че, ако отменената от съда ЗППАМ, с която е прекратена регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, не бе издадена изобщо, през процесния период на действието и -от 24.04.2021г. до 26.10.2021г. /когато е възстановена регистрацията на автомобила/, ищецът със сигурност би получил увеличаване на имуществото си, като установи факта на създадени между него и трети лица правоотношения във връзка с този автомобил по повод на неговото ползване, което е било осуетено именно в резултат от издадената незаконосъобразна заповед.

Съдът намира, че ищецът, в настоящото производство, безспорно доказва пропускане на възможността да добие граждански плодове от процесното МПС, в който случай имуществото му би се увеличило, ако прекратяването на регистрацията на МПС с отменената заповед за ПАМ, не беше възпрепятствало обективно реалното ползване на МПС. В конкретния случай, безспорно се доказва, че ищцовото дружество е било лишено от възможността самостоятелно да изпълни задълженията си по договора и да реализира по-висока печалба. Както бе посочено по-горе, до налагането на процесната ПАМ, задълженията по договора с Тандем П. ООД за извършване на превози до обекти в П., А., С. и Т. са извършвани именно с товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . В сравнение с останалите транспортни средства, с които е разполагало дружеството, единствено процесното МПС е било пригодено, с оглед товаровместимостта си и рентабилността, да служи за осъществяване на тези превози. Горният извод не се променя от факта, че за част от процесния период ищецът е разполагал и с друг автомобил със сходни характеристики. Както се установи от заключението на вещото лице, новият автомобил, макар и използван по дестинацията България – Гърция – България, не е бил достатъчен да се осъществява регулярно изпълнение на доставките по договора. Поради липсата на фиксирани дати за възлаганите доставки и своевременното им изпълнение, съдът споделя тезата, че за ищеца е било невъзможно за всяка една такава да се търси наемане на подходящо превозно средство, още повече като се има в предвид, че се превозват хранителни продукти с кратък срок на годност. В тази връзка , съдът не се съгласява с развитите доводи в писмените бележки на ответника, в насока, че за ищеца би било по-изгодно да наема автомобили и да извършва услугите с тях. Освен това, следва да се съобрази и това, че когато се касае за трайни търговски отношения, от съществено значение е срочното и качествено изпълнение, а не единствено постигане на максимална печалба.

При тези обстоятелства, съдът приема за безспорно доказано, че ако не бе наложена процесната ПАМ, ищецът реално е щял да получи конкретен доход от ползването на този автомобил в посочения по-горе размер. В подкрепа на това становище и установеното по делото, че за да изпълни задълженията си по договора, ищецът е ползвал подизпълнител, комуто е заплатил сумата от 29 139,39 лв., която е приблизително равна на тази, която би спечелил ако сам извършеше услугата - 34 713,58 лв. / вж отговори на въпроси 4,6 и 7 от заключението/.

Неоснователно е възражението на ответната страна срещу размера на пропуснатите ползи. Последните представляват намаляване на приходите, които дружеството би получило от регулярните превози до Гърция, които в случая се намаляват от стойността на извършените превози, заплатена от ищеца на подизпълнител за извършването им. Или казано с други думи, действията на служителите на ответната страна /издаването на отменената в следствие заповед/ са довели до необходимост дружеството „Авиба“ ООД да наема подизпълнител, който да извършва превозите - предмет на договора за превоз на хранителни стоки до Гърция, което представлява пряк и непосредствен резултат от спряното от движение процесно МПС. Наемането на подизпълнител /което не е спорно между страните по делото/ неминуемо води до увеличаване на разходите на дружеството и логично – до по-малка печалба.

С оглед горното, съдът приема за безспорно доказано, че ищецът е пропуснал да реализира печалба в размер на 29 139,39 лв., представляваща разликата между дохода, който би получил ако извършваше тези превози със собствен транспорт и

действително получения такъв, след заплащане на подизпълнители.

Съдът намира, че в хода на съдебното дирене се установи наличието и на пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт –ЗППАМ 21-032-000084 от 24.04.2021г. и настъпилия вредоносен резултат.

За да се ангажира отговорността на държавата за вреди, обаче, следва да е налице не само причинна връзка между отменения акт и вредите, а същата да е пряка и непосредствена. В този смисъл са разпоредбите на чл.1, ал.1 и чл.4 от ЗОДОВ - обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането - от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

Трайно установена е практиката на Върховния административен съд, че под преки вреди следва да се разбират само тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния акт, действие или бездействие, т.е. които са адекватно следствие от увреждането от административния орган. Съдебната практика на ВАС също така приема, че пряката последица означава директно въздействие върху правната сфера на увредения, тоест увреденото лице не би претърпяло вредите, ако не бе незаконосъобразният административен акт и ако административният орган или длъжностните лица бяха действали съобразно закона. Непосредствени вреди са тези, които са настъпили по време и място, следващо противоправното действие или бездействие, съответно незаконосъобразен акт. (Решение № 11001 от 15.07.2019 г. на ВАС по адм. д. № 14160/2017 г., Решение № 1373 от 28.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 5113/2019 г.) Причинната връзка е опосредена, а не пряка и непосредствена, когато в определен момент от протичането на един причинен процес, предизвикан от незаконосъобразен акт, действие или бездействие се намесва друго юридическо действие или събитие.

Съгласно разпоредбата на чл.171, ал.1, т.2а, б.а" от ЗДвП принудителната административна мярка "прекратяване на регистрацията на МПС" се прилага при всички случаи от посочените в разпоредбата спрямо собственика на автомобила, като правните последици от нейното прилагане рефлектират в неговата правна сфера, респ. спрямо лицето, изрично посочено като адресат, засегнато от заповедта - в случая това е водачът на превозното средство В. С..

Действително, ищецът „Авиба“ ООД не е адресат на заповедта за прилагане на ПАМ, нито е собственик на автомобила, поради което не е било страна в административното производство по оспорване на незаконосъобразната заповед. Същият обаче, пряко е засегнат от последиците на заповедта, въз основа на договорно отношение между него и собственика на автомобила, което е съществувало преди издаването на оспорения акт. По делото не се спори, че ищецът е бил единствен ползвател на автомобила –обект на ЗППАМ и че последният е служел пряко за осъществяване на икономическата му дейност. Ето защо, съдът приема, че причинната връзка между издаването на незаконосъобразния административен акт и настъпването на вредите не е прекъсната поради твърдяното от ответника обстоятелство, че ищецът не е собственик на веща или адресат на заповедта. В тази връзка следва да се посочи и че и за правния спор са причините за отмяна на процесната заповед, както и твърдението, че ако административният орган не бе допуснал грешка по отношение на адресата на акта, то последният би бил законосъобразен и ищецът отново би претърпял вреди. Това така,

тъй като това е едно събитие, което не се е осъществило, поради което неговата законосъобразност не би могла да се презюмира.

Съдът намира, че направените от ищеца разходи за платени наеми за наемане на заместващо МПС, както и пропуснатата от него възможност да реализира в пълен размер планираните приходи, са в резултат от издаването на заповедта за налагане на ПАМ. Връзката е пряка и непосредствена, тъй като, ако ПАМ по чл. 171, т. 2а, буква "а" от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца, не бе наложена, ищцовото дружество не би изпаднало в невъзможност да изпълни задължението си по договора с Л. за превоз на хранителни продукти до Гърция, респ. не би се стигнало до извършването от негова страна на разходи за наем на МПС, заместващо спряното от движение такова, както и не би пропуснало възможността да реализира приходи в по-голям размер, без да се налага да извършва разходи по наемане на подизпълнител. Претърпените от ищеца имуществени вреди следват закономерно от незаконосъобразния акт и рефлексират директно в правната му сфера, като същите са пряко следствие на процесната ЗППАМ.

Неоснователно е релевираното от процесуалния представител на ответната страна възражение, че ищецът е изцяло отговорен или е допринесъл за увреждането, като не е положил дължимата грижа и е допуснал водач с отнето СУМПС да управлява ползваното от търговското дружество превозно средство. Както бе посочено по-горе, ищецът не е бил страна в административното производство по оспорване на ЗППАМ, поради което същият не е имал възможност да се защити или да ангажира доказателства във връзка със собственото си поведение. В хода на съдебното дирене не са представени доказателства от ответника / а това е в негова тежест, с оглед установяване верността на твърденията му, че ищецът е знаел за наложеното наказание на водача и че виновно го е допуснал да управлява процесния автомобил/. По делото не са ангажирани доказателства, например, че срещу управителя на дружеството е инициирано и успешно проведено административнонаказателно производство за това, че е допуснал нарушение на чл. 177 ал.1 т.3 б. "а" от ЗДвП, касаещо идентична житейска хипотеза. Ето защо, с оглед презумпцията за невиновност, установена във всички производства, с характер на наказателни, съдът приема този факт за недоказан.

Предвид изложеното, съдът намира, че не са налице предпоставките на чл.5 от ЗОДОВ за освобождаване или намаляване отговорността на ответника.

Изложеното определя исковата претенция за заплащане на обезщетение за пропуснати ползи за основателна в размер на 29 139,39 лв. С оглед изричното изявление, че същата се предявява като частична, за сумата от 16 388 лева, съдът намира, че следва да присъди обезщетение в този размер. Предвид заявеното искане в писмените бележки, сумата е дължима, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното и изплащане.

При този изход от делото, на страните са дължими разноски, съобразно уважената, респективно –отхвърлената част от исковата претенция.

Ответникът не е заявил искане за присъждане на разноски.

Видно от приложения списък, ищецът е сторил разноски в общ размер на 4080 лева, от които 800 лв. - заплатена държавна такса за образуване на делото, възнаграждение за вещо лице - 760 лева. и 2520 лева - заплатено адвокатско възнаграждение.

С оглед обстоятелството, че за производства по ЗОДОВ от ЮЛ е дължима проста такса в размер на 25 лева за всеки от двата обективно съединени иска, съдът намира, че сумата

над 50 лева, до внесените 800 лева е недължимо внесена от ищеца и подлежи на връщане, при поискване. Ето защо, същата не следва да бъде възлагана в тежест на ответника. Или съдът приема, че ищецът е сторил разноски в размер на 3330 лева / ДТ – 50 лв.+3280 лв. – за ВЛ и хонорар/ .

Съобразно общия размер на исковата претенция – 20000 лева и уважената част от нея в размер на 16 388 лева, в полза на ищеца следва съразмерно да бъдат присъдени сторените по делото разноски в размер на 2756 лева, от които 25 лева – ДТ и 2731 лева – разноски за ВЛ и адвокатски хонорар.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, 18 - състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи - Т. да заплати на "Авиба" ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], обезщетение за имуществени вреди в размер на 16 388 лв. / шестнадесет хиляди триста осемдесет и осем лева/, представляващо ЧАСТИЧНО предявен иск от претенция за пропуснати ползи в размер на 32 500 лева, вследствие на незаконосъобразна Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-032-000084 от 24.04.2021г., издадена от младши оперативен дежурен към ОДМВР-Т., РУ П., отменена с решение № 5765/13.10.2021г. по адм.дело №4345/2021г. по описа на АССГ, ведно със законната лихва върху сумата от 16 388 лева, считано от датата на завеждане на исковата молба -03.02.2025г., до окончателното и изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения от "Авиба" ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], иск за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 3 612 лв. , представляващо преки вреди от заплащане на наем за МПС, вследствие на незаконосъобразна Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-032-000084 от 24.04.2021г., издадена от младши оперативен дежурен към ОДМВР-Т., РУ П., отменена с решение № 5765/13.10.2021г. по адм.дело №4345/2021г. по описа на АССГ, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи - Т. да заплати на "Авиба" ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], сумата от 2756 лв. /две хиляди седемстотин петдесет и шест лева/ - разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ